

anser altsaa Mistanken for ugrundet, og desuagtet ønsker han, at Folketinget skal forkaste dette Valg for at skaffe den ugrundede Mistanke ud af Verden.

Men selv om vi fik Folketinget til at gøre det, vilde jo Mistanken slet ikke komme ud af Verden for det. De samme Mennesker deroppe vilde formentlig blive ved at have den samme ugrundede Mistanke om, at der skulde have fundet en eller anden politisk Handling Sted. Ja, denne vilde de snarere finde bekræftet, idet de vilde tænke som saa: Naar Folketinget har forkastet dette Valg, endskønt Lovens Former ere fuldt ud iagttagne, saa har Folketinget vel gjort det netop af Hensyn til den af det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Grønberg) anførte Grund, og derfor maa vor Mistanke altsaa have haft sin Berettigelse. Man kan lige saa godt ræsonnere paa den Maade som paa den Maade, det ærede Medlem gjorde.

Endelig anførte det ærede Medlem som tredie Grund, at adskillige Vælgere oppe i Halvrømmen slet ikke havde faaet Lejlighed til at udøve deres Stemmeret, og derved havde de lidt en Uret, som man skulde raade Bod paa. Men det ærede Medlem maa jo erindre, at hvis Valget forkastes, foretager man netop en Handling, som gør, at ca. 1,400 Vælgere, der have udøvet deres Stemmeret, komme til at lide Bekostning og have Ulejlighed for atter at stemme, og derved vil man øve en positiv Uret mod dem.

Det er beklageligt, at de Vælgere i denne Kreds, som have villet stemme paa Søren Nørgaard, ikke have faaet Lejlighed dertil. Men naar de ville anke over nogen i den Henseende, maa de henvende sig til Søren Nørgaard og sige: Hvorfor har du ikke skaffet os Lejlighed til at stemme paa dig? Det var din Pligt at skaffe os Lejlighed dertil. Hvorfor har du ikke gjort det? Saa kan Søren Nørgaard gaa til det kongelige Postvæsen og beklage sig der, og det kongelige Postvæsen kan gaa til Bestyreren af Brevsamlingsstedet i Pandrup, og Bestyreren kan maaske gaa til sin Kone — jeg synes nemlig, at det var Konen, der til sidst har besørget Brevet, og hun kan saa atter klage over Søren Nørgaard, for de skændes jo om, hvor Brevet er blevet liggende paa Bordet, i en vis Afstand fra Dyngen, i Dyngen, eller hvor det nu er. Men alt det synes jeg ikke vedkommer det danske Folketing. Om Postvæsenet har baaret sig rigtigt ad eller ej, hvad kommer det os ved? Om Generaldirektøren for Postvæsenet i en

Skrivelse har baaret sig rigtigt ad eller ej, hvad kommer det os ved? Om Søren Nørgaard har baaret sig rigtigt ad, da han forlod sit eget, hjemlige Brevsamlingssted for at cykle 1½ Mil til et Brevsamlingssted, der ligger langt borte, hvad kommer det os ved? Om Søren Nørgaard skriver om paa sine Breve eller ikke, hvad kommer det os ved? Om han har Tillid til sine Døtre, og hvor mange Døtre han har, hvad kommer det egentlig os ved? Vi have alene at holde os til, om Lovens Former ere iagttagne. De ere iagttagne. Valgbestyrelsens Formand har været fuldt ud sikker paa at have Loven paa sin Side, da han afviste denne for sent indkomne Kandidaturanmeldelse, og deri har han Ret, naar Lovens Former ere iagttagne. Der er intet at sige til Valget; han har haft Ret i sin Opfattelse, og alle disse Spørgsmaal om Søren Nørgaards Brevskriverier, om hans Døtre og om Postvæsenet kunne vi afvise som fuldstændig uvedkommende for Folketingets Vedkommende.

Jeg anbefaler derfor, at man gaar til uden videre at godkende Valget og dermed lader den Sag være forbi. At udsætte det, som der ogsaa er talt om, for at henvise det til Udvalget for Valgbrevs Prøvelse er der aldeles ingen Grund til, da Sagen ligger fuldstændig klart oplyst for os, om Loven er sket Fyldest, eller den ikke er sket Fyldest. Alt det andet er i Virkeligheden Sager, som ikke komme den Ting ved.

Zahle: Det forbavser mig at høre det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) holde et Foredrag her, i hvilket der efter mit Skøn ikke blev fremsat en eneste Tanke, der ikke var vrang og skæv; ikke paa et eneste Punkt ramte det ærede Medlem rigtigt. Det ærede Medlem begyndte med at drage en Analogi fra Valget i Svendborg, men naar man vil drage en Analogi fra Valget i Svendborg, kan man ikke uden at stille Sagen ganske paa Hovedet tale saaledes som det ærede Medlem fra Ringkøbing. Naar man vil sammenligne Forholdene i Halvrømmen og Forholdene ved Valget i Svendborg, maa man fæste sin Opmærksomhed paa dette, at Formanden for Valgbestyrelsen i Svendborg accepterede Tang som Kandidat paa Valgdagen, uagtet Tang ikke havde skriftligt anmeldt sin Kandidatur, men kun mundtligt sagt til Valgbestyrelsens Formand, at han stillede sig, medens derimod Formanden i Halvrømmen-Kredsen afviser Søren Nørgaard som Kandidat, uagtet